

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814202848
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814202848.1

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Quantum Credit, a.s., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745 proti žalovanému : D. U., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX J. Ž. XXX, o zaplatenie 347,12 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 24,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 24,44 eur od 4.4.2011 až do zaplatenia a sumu 73,73 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 73,73 eur od 4.5.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku zamietla.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy pozostávajúcej z istiny vo výške 24,44 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. odo dňa 4.4.2011 až do dňa úplného zaplatenia, ďalej sumy pozostávajúcej z istiny vo výške 73,73 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% p.a. odo dňa 4.5.2011 až do dňa úplného zaplatenia a sumy pozostávajúcej z istiny 248,95 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% p.a. odo dňa 4.1.2013 až do dňa úplného zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469 uzavrela so žalovanou dňa 21.2.2011 Zmluvu o pripojení (ďalej ako „Zmluva“) a Dodatok k Zmluve o pripojení (ďalej ako „Dodatok“) podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o elektronických komunikáciách“). Predmetom vyššie uvedených relevantných dokumentov bolo poskytnutie programu služieb PROGRAM 40. Z poskytovania tohto programu služieb vyplývajú Účastníkovi a Podniku určité povinnosti bližšie špecifikované v daných dokumentoch. Právny predchodca žalobcu poskytol určené plnenie riadne a včas. Za zúčtovacie obdobie od 15.02.2011 do 14.03.2011 bola žalovanej vystavená faktúra č. 7102416762 splatná dňa 03.04.2011, ktorá znie na sumu 24,44 eur. Za zúčtovacie obdobie od 15.03.2011 do 14.04.2011 bola žalovanej vystavená faktúra č. 7103749325 splatná dňa 03.05.2011, ktorá znie na sumu 73,73 eur. Nakoľko žalovaná faktúry neuhradila v lehote splatnosti, vyplynula jej povinnosť zaplatiť Podniku zmluvnú pokutu, ktorá jej bola vyúčtovaná faktúrou č. 7212862353 splatnou dňa 03.01.2013, ktorá znie na sumu 248,95 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom, a.s. a žalobca uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekom, a.s. k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanej. Podľa účtovných dokladov žalobcu bolo zistené, že žalovaná faktúry neuhradila. Žalobca svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas, na základe čoho mu vzniklo právo vyfakturovať cenu plnenia a za porušenie povinnosti dohodnutú zmluvnú pokutu. Okrem toho sa žalovaná nezaplatením vyššie uvedených faktúr v lehote ich splatnosti vo vzťahu k žalobcovi dostala do omeškania.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o pripojení zo dňa 21.2.2011 a Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 21.2.2011, faktúrami č. 7102416762, č. 7103749325, č. 7212862353, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013 spolu s protokolom o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok, Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2013. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným podaním žalobcu zo dňa 26.5.2014 spolu s prílohami, a to výňatok z cenníka služieb mobilnej siete dokladmi o cene telefónu, postupom pri riešení povinného dobíjania zo dňa 9.4.2014, prílohou k Všeobecným podmienkam poskytovania predplatenej verejnej elektronickej komunikačnej služby a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 26.5.2014 uviedol, že predmetnými návrhmi na vydanie platobného rozkazu sa žalobca domáhal zaplata peňažných pohľadávok vzniknutých na základe faktu, že žalovaná uzavrela s právnych predchodcom žalobcu šesť rôznych Zmlúv o pripojení a k nim prislúchajúcich Dodatkov k zmluvám o pripojení. Predmetom zmluvy o pripojení a Dodatku k Zmluve o pripojení uzatvorených dňa 21.02.2011, bolo poskytnutie mesačného programu služieb PROGRAM 40. Na základe daného mesačného programu služieb mal Slovak Telekom a.s. (ďalej ako „Podnik“) poskytnúť žalovanej 40 voľných minút a 40 voľných SMS správ mesačne za poplatok vo výške 5,03 eur. V danej súvislosti má Podnik povinnosť zabezpečiť žalovanej predaj zľavneného mobilného telefónu Nokia 2220 silde za 9 eur, pričom úplná/neakciová cena mobilného telefónu v čase uzatvorenia Dodatku predstavovala sumu 59 eur s DPH. Na základe využívania programu služieb vyúčtoval Podnik žalovanej faktúrami priloženými k návrhu na vydanie platobného rozkazu evidovaného dve faktúry. Nakoľko žalovaná faktúry neuhradila v lehote splatnosti, vyplynula jej povinnosť zaplatiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Vymáhaná výška istiny v danom návrhu na vydanie platobného rozkazu predstavuje sumu 347,12 eur s príslušenstvom. Čo sa týka oprávnenosti vyúčtovania zmluvnej pokuty a v súvislosti s existenciou právoplatných rozhodnutí súdov o neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute, v daných rozhodnutiach sa súdy odvolávajú na neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty z dôvodov jej naviazanosti na porušenie neurčitého okruhu povinností, ďalej jej uplatňovanie v plnej výške bez ohľadu na to, kedy v rámci doby viazanosti žalovaný porušil zmluvné povinnosti a taktiež značný nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán. V danom prípade však uplatnenie nároku na zmluvnú pokutu je viazané na porušenie okruhu presne vyšpecifikovaných povinností vyplývajúcich z relevantných dokumentov, t.j. z Dodatkov k Zmluvám o pripojení. K vymedzenému ďalšiemu dôvodu, pre ktorý súdy vo svojich rozhodnutiach uznávajú dohodnuté zmluvné pokuty ako neplatné žalobca odkázal na vyššie uvedené uplatňovanie zmluvnej pokuty iba v alikvotnej časti a nie v plnej sume. K značnému nepomeru v právach a povinnostiach zmluvných strán odkázal na Zmluvu a Dodatok, kde sú presne vyšpecifikované práva a povinnosti. Poskytnutie zľavneného mobilného telefónu za neposkytnutie protiplnenia, resp. neposkytnutia čiastočného protiplnenia (uhrádzanie poskytnutých mobilných služieb na mesačnej báze a zmluvné dobíjanie kreditu) rozhodne nesvedčí o značnom nepomere zmluvných strán. Vzhľadom k tomu, že v daných prípadoch ide o synalagmatické záväzky, práva a povinnosti jednej zmluvnej strany zodpovedajú právam a povinnostiam druhej zmluvnej strany. Podľa § 544 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Pokiaľ bola zmluvná pokuta platne dojednaná, má oprávnený účastník na zmluvnú pokutu nárok a povinný účastník má povinnosť ju zaplatiť. Verejnosti je obecné známa informácia o tom, akým spôsobom dochádza k uzatváraniu zmlúv ohľadne verejnej mobilnej telefónnej siete. Poskytovanie verejnej mobilnej telefónnej siete na území SR je faktický aj právny stav už veľmi dlhé obdobie (je to už viac, ako 20 rokov), pričom aj bežný spotrebiteľ má možnosť ovplyvniť uzatvorenie takejto zmluvy výberom vhodných zmluvných podmienok tak, aby mu tieto vyhovovali spolu s prijatím príslušných sankcií v prípade ich neplnenia. Je nesporné, že zákonodarca mal na mysli chrániť spotrebiteľa. Avšak zákon je od toho aby vytváral rovnocennú ochranu pre obidve strany. Nie je možné, aby súdy pristupovali k tejto problematike paušálne a chránili spotrebiteľa za každú cenu tým, že každá dohoda o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve by bola a priori neprijateľnou podmienkou. Takýto paušálny prístup by vytvoril (a možno už aj vytvoril) priestor pre nepoctivého spotrebiteľa. Aj spotrebiteľ by mal byť zákonom vychovávaný. Nie sú ojedinelé prípady a je všeobecne známe, že niektorí spotrebiteľia s už vopred špekulatívnym zámerom uzatvoria nie jednu, ale až niekoľko zmlúv s mobilným operátorom, z ktorých majú vďaka lehote viazanosti rôzne výhody, či už hodnotný telefón za 1,00 eur alebo zvýhodnenú cenu paušálu a potom sú si istí, že sa im nemôže vlastne nič stať, pričom im zostane

telefónny aparát niekedy v cene až niekoľko sto eur, ktorý im nikto nemôže zobrať a operátorom za žalovanú zmluvnú pokutu súdy zamietnu.

Zo zmluvy o pripojení zo dňa 21.2.2011 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako účastníkovi - fyzickej osobe nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol program služieb PROGRAM 40 a služby CLIP, Povolenie medzinárodných hovorov, Nezverejnenie v zozname účastníkov, Roaming, MMS, Získanie analýza a poskytovanie údajov, Marketingové účely, Notif. SMS o vystavení faktúry. Notif. SMS o úhrade faktúry, Kontrola dát v EU. Predmetná zmluva bola uzavretá podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

V Dodatku k zmluve o pripojení sa žalovaná zaviazala, že po dobu 24 mesiacov od dátumu účinnosti tejto zmluvy nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany Účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy o pripojení zo strany Účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane Podniku (bod 2. Dodatku).

V zmysle bodu 3 Dodatku účastník berie na vedomie, že podnikom poskytnutá výška zľavy z kúpnej ceny MT je odlišná v závislosti od zvoleného programu Služieb. Účastník sa zaväzuje, že po dobu viazanosti uvedenú v tabuľke č. 1 Dodatku nepožiadá o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb uvedený v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Podľa bodu 4 Dodatku k zmluve o pripojení v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku (v sume 248,95 eur).

Podľa výňatku z Cenníka služieb mobilnej siete, mesačný poplatok pri službe Program 40 predstavuje 5,03 eur mesačne, pri prečerpaní voľných minút predstavovala cena hovoru 0,121 eur za minútu, cena odchádzajúcej SMS predstavovala 0,1008 eur.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. 7102416762 splatnú dňa 03.04.2011 na sumu 24,44 eur za zúčtovacie obdobie od 15.02.2011 do 14.03.2011.

Za zúčtovacie obdobie od 15.03.2011 do 14.04.2011 bola žalovanej vystavená faktúra č. 7103749325 splatná dňa 03.05.2011 na sumu 73,73 eur.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. 7212862353 s dátumom splatnosti 03.01.2013 na zmluvnú pokutu v sume 248,85 eur.

Dňa 20.11.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469 ako postupca na strane jednej a žalobca BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésova 14, Bratislava ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy vrátane pohľadávky voči žalovanej vedenej pod referenčným číslom 9001278407.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (§ 544 ods. 2 OZ).

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluva o pripojení s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky.

Žalovaná nesplnila svoj záväzok vyplývajúci jej zo zmluvy o pripojení a nesplnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, ktoré jej pôvodný veriteľ fakturoval jednotlivými faktúrami.

Žalovaná neuhradila faktúry za služby, ktoré jej právny predchodca žalobca poskytol - pravidelné mesačné poplatky, hlasové a nehlasové služby a iné poplatky a služby za obdobie od 15.2.2011 do 14.4.2011 v celkovej výške 98,17 eur.

Súd vyhovel žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal svojho nároku na úhradu sumy 98,17 eur za poskytnuté služby na základe žalobcom predložených faktúr. Žalovaná cenu poskytovaných služieb právnomu predchodcovi žalobcu neuhradila. Súd preto považoval nárok žalobcu na sumu 98,17 eur za dôvodný a žalobe v uvedenej časti vyhovel.

Žalovanú zaviazal aj k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.4.2011 eur od 4.4.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7102416762) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 73,73 eur od 4.5.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7103749325) až do dňa zaplatenia. Ku dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 a 1,25% p.a. a úroky z omeškania tak v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, predstavujú výšku 9% a 9,25 % ročne.

Nárok uplatnený žalobcom v sume 248,95 eur predstavoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak, ako bola žalovanej vyúčtovaná faktúrou č. 7212862353, ktorý nárok žalobcu v žalobnom návrhu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce pre ňu z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že riadne a včas neuhradila cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho došlo k vypojeniu jej SIM karty, pričom v ostatnom písomnom vyjadrení uviedol aj ďalšie skutočnosti odôvodňujúce jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Z ust. § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom

limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o pripojení a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty.

Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ.

Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 Občianskeho zákonníka bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaná zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrúva v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jej záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak, ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovanú zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti.

Súd ďalej poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaná len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovanú zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností. Zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu však v dodatku dohodnutá nebola. Práve táto skutočnosť spôsobuje nielen nerovnováhu v zmluvných vzťahoch, ale aj neprijateľnosť a v ďalšom dôsledku aj neplatnosť, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme, alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok, a to nielen vzhľadom na veľmi drobné a nečitateľné písmo, akým sú podmienky v dodatku k zmluve o pripojení uvedené, ale aj pre slovnú formuláciu jednotlivých zmluvných dojednaní a ich množstvo v jednom súvislom texte.

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi zmluvnými podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Zaplatenie zmluvnej pokuty bolo medzi účastníkmi konania dohodnuté v prípade porušenia hoci len jednej povinnosti žalovaným pri následnom vyradení SIM-karty z prevádzky a okrem prípadu, keď došlo k zániku zmluvy, bol právny predchodca žalobcu oprávnený pri ďalšom porušení niektorých z povinností žalovaného uplatňovať takúto zmluvnú pokutu opätovne, pokiaľ nedošlo k zániku zmluvy. Vypnutie SIM-karty účastníka z prevádzky totiž automaticky neznamenalo zrušenie alebo zánik zmluvy.

S ohľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou podmienkou upravenou v spotrebiteľskej zmluve, preto je neplatné. Žalobca nemá právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur, keďže ju uplatnil na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nemá právo ani na uplatňované úroky z omeškania, ktoré tvoria jej príslušenstvo.

Vyššie uvedený právny názor reflektuje judikatúru Krajského súdu v Prešove (na príklad rozhodnutie z 29.6.2011 č. k. 2Co/137/2010, rozhodnutie z 9.5.2011 č. k. 18Co/136/2010). Vyslovenie klauzuly o neprijateľnosti zmluvnej podmienky je postačujúce v jednom právoplatnom súdnom rozhodnutí a dôsledok v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je ten, že dodávateľ a žalobca nesmie túto neprijateľnú zmluvnú podmienku používať, a teda nesmie ani uplatňovať na súde nároky z takejto neprijateľnej podmienky.

Dojednanie ohľadne zmluvnej pokuty spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 OZ.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu, ktorá sa týka tejto zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol.

Súd nemohol pristúpiť k moderácii zmluvnej pokuty, nakoľko táto je uplatňovaná z absolútne neplatného zmluvného dojednania. Zníženie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 494 Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty. Uvedenú argumentáciu o nemožnosti úpravy neprijateľnej podmienky do prijateľnej podoby potvrdzuje aj rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 14.6.2012, v ktorom sa rozhodlo, že ak vnútroštátny súd rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom nemôže doplniť túto zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky.

Skutočnosť, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej zľavnený telefón, resp. že jej umožnil na základe dodatku k zmluve kúpu za ním určenú zníženú kúpnu cenu, v danom prípade 9,-eur, považuje za prejav jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Ohľadne ustanovenie bodu 3. Dodatku, v ktorom žalovaná berie na vedomie, že podnikom poskytnutá výška zľavy z kúpnej ceny MT je odlišná v závislosti od zvoleného programu Služieb, súd uvádza, že toto ustanovenie bolo takisto uvedené drobným písmom, k čomu odkazuje už na vyššie uvedené ohľadne zmluvného textu so zmenšeným písmom.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z pôvodne uplatnenej sumy 347,12 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 98,17 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 28,28 % a neúspech 71,72 %. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní neúspechu žalovanej od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,44 % ($71,72 - 28,28 = 43,44$ %).

Žalovanej však žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd ani náhradu trov nepriznal

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.